

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Cdo/140/2019
Identifikačné číslo spisu: 2517200745
Dátum vydania rozhodnutia: 17.09.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Ladislav Górász
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:2517200745.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne C. C. G., bývajúcej v G., E. XX, v dovolacom konaní zastúpenej JUDr. Martinom Hudákom, advokátom so sídlom v Bratislave, Háľkova 32, proti žalovanej Základnej škole s materskou školou v D., Š. XX, o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru a náhradu mzdy, ktorý spor bol vedený na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 18Cpr/7/2017, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 19. decembra 2018 sp. zn. 11CoPr/3/2018, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Trnave z 19. decembra 2018 sp. zn. 11CoPr/3/2018 a rozsudok Okresného súdu Piešťany zo 7. marca 2018 č. k. 18Cpr/7/2017-102 z r u š u j e a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Žalobou doplnenou na výzvu súdu žalobkyňa sa domáhala, aby súd určil, že „skončenie pracovného pomeru medzi sporovými stranami na základe odvolania z funkcie zo dňa 09. 12. 2016 je neplatné alebo pracovný pomer medzi sporovými stranami trvá“. Tiež sa domáhala, aby žalovanej bola uložená povinnosť poskytnúť jej náhradu mzdy „v sume priemerného zárobku žalobkyne podľa príslušných ustanovení Zákonníka práce odo dňa 12. 12. 2016 až do času, keď žalovaný umožní pokračovať žalobkyňi v práci“. Ako rozhodujúce skutočnosti žalobkyňi uviedla, že žalovanou („prostredníctvom zriaďovateľa“) bolo jej doručené odvolanie z funkcie. Podľa obsahu odvolania z funkcie skončil týmto úkonom aj pracovný pomer strán sporu. V odvolaní z funkcie ale absentuje skutkové vymedzenie dôvodov tohto úkonu, a teda „odvolanie z funkcie je neurčité, a teda neplatné, a teda neplatné je aj skončenie pracovného pomeru“.

2. Okresný súd Piešťany rozsudkom zo 7. marca 2018 č. k. 18Cpr/7/2017-102 žalobu zamietol a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Rozhodol tak majúc za to, že žalovaná nemá v danom spore pasívnu vecnú legitimáciu. Dôvodil, okrem iného, tým, že „Podľa zisteného skutkového stavu veci žalovaná nie je pasívne legitimovaná v tomto súdnom spore napriek tomu, že žalobkyňa bola v pracovnom pomere u žalovanej, ktorá bola jej zamestnávateľom. Vychádzajúc z dikcie ustanovenia § 3 ods. 3 zákona č. 596/2003 Z. z. o štátnej správe v školstve a školskej

samosprávou, zriaďovateľ, ktorým v danom prípade bola obec D., súčasne s vymenovaním žalobkyne do funkcie riaditeľky s ňou mal dohodnúť na dobu funkčného obdobia podmienky v pracovnej zmluve a určiť jej platové náležitosti. V konaní nebolo sporné, že žalobkyňa bola v pracovnom pomere u žalovanej napriek neexistencii písomného vyhotovenia pracovnej zmluvy (ústna pracovná zmluva nespôsobuje neplatnosť zmluvy). Z uvedeného ustanovenia zákona vyplýva, že zriaďovateľ okrem vymenovania do funkcie, uzatvára s vymenovaným riaditeľom aj pracovnú zmluvu a tým pádom je účastníkom pracovného pomeru, resp. tým subjektom, ktorý je oprávnený aj pracovný pomer ukončiť. K skončeniu pracovného pomeru žalobkyne malo v predmetnom prípade dôjsť jednostranným právny úkonom zo strany starostu obce D. (odvolaním), a nie právny úkonom zo strany žalovanej Základnej školy s materskou školou. Sám právny zástupca žalobkyne na pojednávaní uviedol, že došlo k okamžitému skončeniu pracovného pomeru žalobkyne, ktoré považuje za neplatné a tiež poukázal na to, že žalovanej nebol odovzdaný jednostranný právny úkon zriaďovateľa žalovanej, ktorým by bol platne ukončený pracovný pomer žalobkyne. Je zrejmé, že žalovaná neuskutočnila žiaden úkon smerujúci k skončeniu pracovného pomeru žalobkyne (nakolko ju na to ani zákon neopravňuje), napriek tomu ju žalobkyňa označila za žalovanú v tomto spore. Na tomto mieste súd podotýka, že zmätočne vyznieva aj tvrdenie žalovanej v žalobe, keď uviedla, že dňa 09.12.2016 doručila žalovaná (prostredníctvom zriaďovateľa) žalobkyňi odvolanie z funkcie. V skutočnosti však ide o odvolanie urobené samotným zriaďovateľom. Na základe uvedeného súdu nezostávalo iné, než žalobu pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie žalovanej v tomto spore zamietnuť.“

3. Krajský súd v Trnave rozsudkom z 19. decembra 2018 sp. zn. 11CoPr/3/2018 potvrdil odvolaním žalobkyne napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie. O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že žalovaná má nárok na ich náhradu v rozsahu 100 %. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie jeho správnosti, reagujúc aj na dôvody odvolania, uviedol ďalšie dôvody. V rámci nich, okrem iného, uviedol:

„(15.) Odvolateľka uvádza, že nesúhlasí s názorom súdu o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovanej argumentujúc tým, že predsa žalobkyňa bola zamestnancom žalovanej, a nie zamestnancom Obce D.. Odvolací súd pripomína, že uvedená skutočnosť (že žalobkyňa bola zamestnancom žalovanej), nebola a nie je medzi stranami sporná. Rovnako v prejednávanej prípadе nebolo a nie je sporné to, čo vyplýva z ustanovenia § 3 ods. 6 zákona č. 596/2003 Z. z. o štátnej správe v školstve a školskej samospráve a o zmene a doplnení niektorých zákonov, na ktoré ustanovenie poukazuje v odvolaní žalobkyňa tvrdiac, že ho súd opomína. Podľa tohto ustanovenia riaditeľ školy alebo riaditeľ školského zariadenia, ktoré v právnych vzťahoch vystupuje vo svojom mene a má zodpovednosť vyplývajúcu z týchto vzťahov (ďalej len "právnická osoba"), je zamestnancom školy alebo školského zariadenia. Ako bolo uvedené vyššie, v tomto prípade niet pochybností o tom, že žalobkyňa ako riaditeľka bola zamestnancom Základnej školy s materskou školou D., t. j. žalovanej.

(16.) Žalobkyňa argumentuje, že ustanovenie § 3 ods. 1, 3 zákona č. 596/2003 Z. z. neupravuje, kto je zamestnávateľom riaditeľa, avšak v prejednávanej prípadе táto skutočnosť nie je sporná, ako bolo uvedené vyššie. Toto ustanovenie je právne významné z iného hľadiska, keďže umožňuje v spojení s ostatnými všeobecne záväznými právnymi predpismi a za použitia interpretačných pravidiel vyvodiť, komu prináleží oprávnenie na skončenie pracovného pomeru s odvolaným riaditeľom školy.

(17.) Podľa citovaného ustanovenia § 3 zákona č. 596/2003 Z. z., riaditeľa vymenúva na dobu funkčného obdobia a odvoláva zriaďovateľ školy alebo zriaďovateľ školského zariadenia (ďalej len "zriaďovateľ") (ods. 1). Zriaďovateľ súčasne s vymenovaním riaditeľa s ním dohodne na dobu funkčného obdobia podmienky podľa osobitného predpisu v pracovnej zmluve a určí mu platové náležitosti podľa osobitného predpisu (ods. 3).

(18.) Nemožno súhlasiť s tvrdením žalobkyne, že zriaďovateľ školy len koná za zamestnávateľa, nakolko z ustanovenia § 3 zákona č. 596/2003 Z. z. o štátnej správe v školstve a školskej samospráve a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 4 zákona č. 552/2003 Z. z. o výkone práce vo verejnom záujme, § 7 ods. 3 a § 42 ods. 2 Zákonníka práce vyplýva, že vymenovanie alebo odvolanie riaditeľa

školy je právnym úkonom obce ako zriaďovateľa, ktorý buď predchádzal vzniku samotného pracovnoprávného vzťahu (vymenovanie) alebo sa realizoval v existujúcom pracovnoprávnom vzťahu (odvolanie) (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6MCdo/3/2015 zo dňa 24.2.2016). Z judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, že odvolanie z funkcie riaditeľa školy je právnym úkonom urobeným zriaďovateľom (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/253/2007 zo dňa 25. februára 2009 a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/133/2011 zo dňa 29. októbra 2012 a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/235/2011 zo dňa 18. septembra 2012).

(19.) Z logického výkladu vyššie uvedených právnych predpisov potom vyplýva, že obec ako zriaďovateľ školy, ktorá po vymenovaní riaditeľa školy dojednáva podmienky v pracovnej zmluve s vymenovaným riaditeľom školy, uzatvára týmto nepochybne s riaditeľom pracovnú zmluvu. Potom musí mať po odvolaní riaditeľa školy aj oprávnenie skončiť s odvolaným riaditeľom školy pracovný pomer.

(20.) V danom prípade žalobkyňa pred jej vymenovaním do funkcie riaditeľky nebola zamestnancom žalovanej a jej pracovný pomer vznikol menovaním do tejto funkcie (k žalovanej nastúpila na základe menovacieho dekrétu do funkcie riaditeľky školy, pred týmto menovaním na škole nepracovala). Trvanie jej pracovného pomeru bolo závislé na trvaní tejto funkcie. Keďže Obec D. bola na začiatku zapojená do procesu uzatvárania pracovnej zmluvy so žalobkyňou, i keď neexistuje písomná pracovná zmluva, čo však v zmysle § 17 ods. 2 a § 42 ods. 1 Zákonníka práce nespôsobuje neplatnosť pracovnej zmluvy, musí potom Obci D. prináležať aj oprávnenie byť súčasťou procesu skončenia pracovného pomeru so žalobkyňou. Tak menovanie do funkcie riaditeľky školy ako aj odvolanie z funkcie riaditeľky školy bolo označené v záhlaví identifikačnými údajmi obce a podpísané starostom ako štatutárnym orgánom obce. Rovnako oznámenie o výške a zložení funkčného platu je jednoznačne právnym úkonom Obce D., nakoľko takéto oznámenie je podpísané obcou konajúcou prostredníctvom starostu, čo je v súlade s § 3 ods. 3 zákona č. 596/2003 Z. z., pričom označenie Základnej školy s materskou školou v záhlaví tohto oznámenia má za cieľ len identifikovať toho, kto bude vyplácať funkčný plat. Odvolací súd sa nestotožňuje s názorom žalobkyne, že zriaďovateľ žalovanej nie je oprávnený ukončiť so žalobkyňou pracovný pomer. Obec D. najskôr právnym úkonom odvolala riaditeľku školy - žalobkyňu, a súčasne (tou istou listinou) práve v súvislosti s uvedenou skutočnosťou Obec D. okamžite skončila pracovný pomer so žalobkyňou, čo je potrebné vyvodiť z posledného odseku odvolania z funkcie zo dňa 9.12.2016, v ktorom sa uvádza, že „odvolaním z funkcie sa končí aj Váš pracovný pomer u vášho zamestnávateľa Základná škola s materskou školou D., keďže tento bol viazaný na dobu výkonu funkcie riaditeľky školy“.

(21.) Odvolací súd preto dospel k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie a síce, že zriaďovateľ okrem vymenovania do funkcie, uzatvára s vymenovaným riaditeľom aj pracovnú zmluvu a je teda tým subjektom, ktorý je oprávnený aj pracovný pomer ukončiť, preto voči nemu mala uvedená žaloba smerovať. Žalovaná neuskutočnila žiaden úkon smerujúci k skončeniu pracovného pomeru žalobkyne. Keďže žalobkyňa označila v žalobe za žalovanú Základnú školu s materskou školou v D., ktorá nie je pasívne vecne legitimovaná, nebolo možné sa ďalej zaoberať prípadnou neplatnosťou skončenia pracovného pomeru zo strany Obce D..“

4. Proti rozsudku odvolacieho súdu žalobkyňa podala dovolanie. Jeho prípustnosť vyvodzuje z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP tvrdiac, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Tou otázkou podľa žalobkyne je: „Kto je pasívne vecne legitimovaný (zamestnávateľom) v spore o neplatnosť skončenia pracovného pomeru, kde žalobcom (zamestnancom) je - riaditeľ školy, ktorej zriaďovateľom je obec?“ Žalobkyňa dôvodí, že odvolací súd predmetnú otázku vyriešil nesprávne, v rozpore s príslušnou právnou úpravou v Zákonníku práce a v zákone č. 596/2003 Z. z. o štátnej správe v školstve a školskej samospráve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Zdôrazňuje, že v zmysle týchto právnych úprav pasívne legitimovaným subjektom v danom spore je zamestnávateľ, teda ňou žalovaná škola. Odvolací súd, hoci nepochybne mal za to, že jej

zamestnávateľom bola žalovaná, nepochopiteľne, v rozpore so zákonom, za pasívne legitimovaného v spore považoval zriaďovateľa žalovanej. Podľa žalobkyne súd nesprávne zamieňa odvolanie z funkcie riaditeľa so skončením pracovného pomeru strán sporu. Odvolanie z funkcie podľa príslušných ustanovení zákona č. 596/2003 Z. z. „nie je právny titul na ukončenie pracovného pomeru v zmysle príslušných ustanovení Zákonníka práce.“ V odvolaní z funkcie z 9. decembra 2016 je preto „nezákonne“ uvedené, že odvolaním z funkcie sa končí aj pracovný pomer. Naostatok, odvolanie z funkcie nie je titulom na skončenie pracovného pomeru „ani obsahovo“, pretože skutkovo nevymedzuje dôvody podľa § 70 Zákonníka práce. Žalobkyňa z uvedených dôvodov navrhla dovolaciemu súdu napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, a tiež rozsudok súdu prvej inštancie, zrušiť alebo spor rozhodnúť tak, že pracovný pomer strán sporu trvá.

5. Žalovaná sa k dovolaniu nevyjadrila.

6. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je procesne prípustné a zároveň aj dôvodné.

7. Žalobkyňa v dovolaní uviedla, že prípustnosť jej dovolania vyplýva z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

8. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnu (nie skutkovú) hmotnoprávnej alebo procesnoprávnej povahy, ktorú odvolací súd riešil a na jej riešení založil svoje rozhodnutie. Otázka relevantná podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP musí byť procesnou stranou vymedzená v dovolaní jasným, určitým, zrozumiteľným spôsobom, ktorý umožňuje posúdiť prípustnosť (prípadne aj dôvodnosť) dovolania.

9. V danom prípade žalobkyňa v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom zadefinovala relevantnú právnu otázku (viď bod 4. tohto uznesenia), ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Prípustnosť jej dovolania preto vyplýva z § 421 ods. 1 písm. b/ CSP.

10. Z odôvodnenia rozhodnutí súdov nižších stupňov (tieto z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok - II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08) vyplýva, že záver o nedostatku pasívnej vecnej legitimácie žalovanej v spore (ktorý záver ich viedol k zamietnutiu žaloby bez ďalšieho skúmania otázky platnosti či neplatnosti skončenia pracovného pomeru) súdy vyvodili z toho, že „zriaďovateľ okrem vymenovania do funkcie, uzatvára s vymenovaným riaditeľom aj pracovnú zmluvu a tým pádom je účastníkom pracovného pomeru, resp. tým subjektom, ktorý je oprávnený aj pracovný pomer ukončiť“ (súd prvej inštancie), resp. že „zriaďovateľ okrem vymenovania do funkcie, uzatvára s vymenovaným riaditeľom aj pracovnú zmluvu a je teda tým subjektom, ktorý je oprávnený aj pracovný pomer ukončiť, preto voči nemu mala uvedená žaloba smerovať“ (odvolací súd). Inak povedané, súdy vychádzali z toho, že i keď zamestnávateľom žalobkyne bola žalovaná, oprávnenie skončiť pracovný pomer s ňou svedčilo inému subjektu, zriaďovateľovi žalovanej, ktorý žalobkyňu do funkcie riaditeľky vymenoval (a podľa súdu prvej inštancie bol aj „účastníkom pracovného pomeru“), a ako taký bol aj oprávnený pracovný pomer s ňou, keďže trvanie pracovného pomeru bolo závislé na trvaní funkcie riaditeľky, „okamžite“ aj skončiť. V tejto súvislosti odvolací súd nepovažoval za opodstatnené tvrdenie žalobkyne, že v danej veci zriaďovateľ školy (len) konal za školu, jej zamestnávateľa.

11. Žalobkyňa spochybňuje právnu udržateľnosť záverov súdov nižších stupňov tvrdiac, že súdy vyriešili pre právne posúdenie veci relevantné otázky v rozpore so Zákonníkom práce a zákonom č. 596/2003 Z. z. o štátnej správe v školstve a školskej samospráve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Dovolací súd považuje túto dovoláciu námietku za plne

opodstatnenú.

12. Pri posúdení otázok vznikajúcich v okolnostiach danej veci bolo podľa dovolacieho súdu potrebné, uplatňujúc zásadu *lex specialis derogat legi generali*, aplikovať a správne vyložiť ustanovenia právnych predpisov upravujúcich vznik a skončenie pracovného pomeru riaditeľa školy, pri tomto výklade dôsledne rozlišovať dve roviny vzťahov riaditeľa školy, a to rovinu funkčnú, t. j. funkčný vzťah riaditeľa k škole a k obci (zriaďovateľovi), a rovinu pracovnoprávnu, t. j. pracovnoprávny vzťah riaditeľa k škole.

13. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 596/2003 Z. z. riaditeľa vymenúva na dobu funkčného obdobia a odvoláva zriaďovateľ školy alebo zriaďovateľ školského zariadenia (ďalej len "zriaďovateľ").

14. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 596/2003 Z. z. zriaďovateľ súčasne s vymenovaním riaditeľa s ním dohodne na dobu funkčného obdobia podmienky podľa osobitného predpisu 4) v pracovnej zmluve a určí mu platové náležitosti podľa osobitného predpisu. 5) (v poznámke pod čiarou k bodom 4) a 5) sú uvedené ustanovenia § 7 ods. 3, § 42 a 43 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce v znení neskorších predpisov, resp. zákon č. 553/2003 Z. z. o odmeňovaní niektorých zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

15. Podľa § 1 ods. 4 zákona č. 552/2003 Z. z. o výkone práce vo verejnom záujme (ktorý zákon sa podľa § 1 ods. 2 písm. b) vzťahuje aj na zamestnancov základných a stredných škôl zriadených obcou), na pracovnoprávne vzťahy zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme sa vzťahuje Zákonník práce, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

16. Podľa § 4 prvá veta zákona č. 552/2003 Z. z. právne úkony za zamestnávateľa voči zamestnancovi, ktorý je štatutárnym orgánom, robí orgán, ktorý ho vymenoval alebo zvolil.

17. Podľa § 7 ods. 3 Zákonníka práce so zamestnancom, ktorý je aj štatutárnym orgánom alebo členom štatutárneho orgánu, dohodne podmienky podľa § 43 ods. 1 v pracovnej zmluve orgán alebo právnická osoba, ktorá ho ako štatutárny orgán ustanovila.

18. Podľa § 13 ods. 5 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení starosta je štatutárnym orgánom obce.

19. Z uvedených zákonných ustanovení podľa dovolacieho súdu vyplýva, že v pracovnoprávných vzťahoch riaditeľa školy koná za zamestnávateľa (v jeho mene, a nie teda v mene jeho zriaďovateľa) starosta obce. Rovnako, pracovnoprávne úkony, ktoré inak voči podriadeným zamestnancom robí v mene zamestnávateľa riaditeľ školy, bude voči riaditeľovi školy robiť starosta. Pôjde pritom o úkony v mene školy. Ak je štatutárny orgán právnickej osoby v pracovnoprávnom vzťahu, je zamestnancom tej právnickej osoby, ktorú riadi; nie je teda zamestnancom zriaďovateľa.

20. Z vyššie uvedeného vyplýva, že výkon práv zriaďovateľa rozhodne nie je možné zamieňať s výkonom práv zamestnávateľa a pri úvahe o existencii pasívnej legitímácie v prípade žaloby o neplatnosť skončenia pracovného pomeru treba dôsledne rozlišovať medzi vznikom a výkonom funkcie riaditeľa školy a jeho pracovným pomerom na jednej strane a skončením výkonu funkcie riaditeľa odvolaním a medzi skončením jeho pracovného pomeru na strane druhej, ako pomerne zložitými vzťahmi vyplývajúcimi z dvojakého postavenia riaditeľa školy, v ktorom sa spája výkon funkcie s pracovným pomerom. Podľa dovolacieho súdu, je potrebné rozlišovať dve roviny vzťahov riaditeľa školy, a to rovinu funkčnú, t. j. funkčný vzťah riaditeľa k škole a k obci, a rovinu pracovnoprávnu, t. j. pracovnoprávny vzťah riaditeľa k škole. Teda v prípade zániku funkcie riaditeľa treba vyriešiť osobitne aj otázku zániku jeho pracovného pomeru.

21. Majúc na zreteli vyššie uvedené dovolací súd za zjavne nesprávnu považuje aj záver dovolacieho súdu, že „Obec D. okamžite skončila pracovný pomer so žalobkyňou, čo je potrebné vyvodiť z posledného odseku odvolania z funkcie zo dňa 9.12.2016, v ktorom sa uvádza, že „odvolaním z funkcie

sa končí aj Váš pracovný pomer u vášho zamestnávateľa Základná škola s materskou školou D., keďže tento bol viazaný na dobu výkonu funkcie riaditeľky školy“. Odvolaním z funkcie pracovný pomer nekončí. Skončenie pracovného pomeru, keďže zákon č. 552/2003 Z. z. ani zákon č. 596/2003 Z. z. neustanovuje inak, upravuje Zákonník práce (§ 59 a nasl.).

22. Individuálnym pracovnoprávnym sporom na účely Civilného sporového poriadku sa rozumie spor medzi zamestnancom a zamestnávateľom, ktorý vyplýva z pracovnoprávných a iných obdobných pracovných vzťahov (§ 316 ods. 1 CSP); nejde teda o spor medzi zamestnancom a tým, ktorý konal v mene zamestnávateľa.

23. Odvolací súd vec z vyššie uvedených hľadísk zjavne neposudzoval a jeho rozhodnutie preto nemôže obstať z hľadiska správnosti.

24. Vzhľadom na opodstatnenosť námietky žalobkyne, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení v takej otázke, dosiaľ v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu neriešenej, najvyšší súd uzatvára, že dovolanie žalobkyne je nielen prípustné, ale tiež dôvodné, a teda je potrebné napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť (§ 449 ods. 1 CSP). Keďže nápravu nemožno dosiahnuť iba zrušením rozhodnutia odvolacieho súdu, najvyšší súd zrušil aj rozhodnutie súdu prvej inštancie (§ 449 ods. 2 CSP).

25. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP). Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 454 ods. 3 CSP).

26. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok